

CAPÍTOL 8. PER FI A TERCERA DIVISIO

El 1952 va passar un fet cabdal en la història de l'Horta, el primer ascens a Tercera Divisió. Després de molts anys d'intents frustrats, el club del Feliu i Codina pujava, per fi, a la categoria de bronze, de la mà del tècnic Pere Arcas, després de ser campió del grup A de la Primera Regional. En la temporada del debut, 1952-53, l'Horta va jugar en el grup tercer, és a dir, l'integrat exclusivament per clubs catalans. I va quedar en la quinzena posició de divuit equips. L'equip, dirigit aleshores per Josep Garreta, va salvar la categoria, que era el que realment importava en una campanya que no podia ser altra cosa que la de l'adaptació. Per cert, que, abans de començar la següent, el 12 de setembre de 1953, l'Horta va subscriure un acord amb el Premià mitjançant el qual l'equip del Maresme passava a ser filial seu.

La filiació no va tenir gaire transcendència i ben aviat es va desfer la vinculació. Aquella temporada 53-54, l'Horta ja va poder jugar amb la tranquil·litat de saber que ningú el faria fora del seu recinte. Després de gairebé cinc anys de litigis i de perill de desnonament, la compra del Feliu i Codina per part de l'ajuntament i la seva cessió indefinida a l'Horta van posar punt final als maldecaps. L'adaptació de la qual parlàvem no va servir de gaire, ja que el paper de l'Horta va empitjorar, fins al punt de quedar classificat en l'última posició, la dinovena –s'havia augmentat en un equip el grup-, i quedar abocat, doncs, al descens. Però l'equip no va baixar perquè va haver-hi una reestructuració de Tercera. Els equips catalans van quedar dividits en dos grups de deu equips. I, el que son les coses, el 1954-55, l'Horta, enquadrat en el grup setè, va aconseguir una excel·lent cinquena posició. La temporada 55-56 va passar al sisè grup, que va quedar constituït per dotze equips, i, de nou, van tornar les dificultats. L'Horta, que en aquell temps estava sota la tutela del Barça, no va estar gens afortunat i va acabar en l'última posició. Només va guanyar tres partits, i, un altre cop, es va salvar gràcies a una reestructuració.

SET TEMPORADES EN LA CATEGORIA DE BRONZE

L'Horta va resistir tres anys més a Tercera. Amb penes i treballs. La temporada 56-57 va ser la més plàcida. El grup sisè va passar a tenir vint-i-quatre integrants, i l'equip del Feliu i Codina va acabar en una discreta dissetena posició. La 57-58, el grup va ser reduït a vint-i-dos, i l'Horta va quedar en la penúltima posició, però tampoc va baixar. Hi va haver nous canvis. L'equip hortenc va passar al grup setè, que tenia una xifra també força curiosa de contendents, disset equips. I amb només cinc triomfs en trenta-dos partits, va ocupar l'últim lloc. Aquesta vegada res no va poder salvar l'Horta. Després de set temporades, va retornar a categoria regional. Havia quedat ennere una etapa plena d'experiències, alegries i tristeses. Ara, l'objectiu no era cap més que un ràpid retorn. Però van haver de passar divuit anys... Durant aquesta etapa a Tercera van passar pel club un bon nombre de tècnics. A més de Pere Arcas i Josep Garreta, podem destacar Eduard Fumadó, Andreu Català i Josep Sagúes. També a la presidència hi va haver força moviment. Joaquim Colomer, que havia substituït el 1950 Joan Mari, va donar pas a José Bein, Francesc Pons, Francesc Vicenç Tortra, Ribera Magriñà i Àngel Higuera.